

בגלייך הזה

שירה וסיפורת

- עוזר רבין; שיר; עמ' 13
 נתן יונתן; מחזור שירים; עמ' 13
 שמעון בלס; בסטודיו של שרגא (פרק מרומאן); עמ' 14
 משה בן-שאול; שאלות וקרעים ישנים; מחזור שירים; עמ' 17
 יתם ראובני; ערימה של בדלים; עמ' 18
 רוברט ורמן; יהודים הווים עד; שיר; עמ' 19
 ענת לויט; זקני הביצה; עמ' 20
 א.א. קאמינגס; מחזור שירים; מאנגלית: יהודית פרידמן; עמ' 21
 יוסל בירשטיין; חמישה ספורים קצרים; עמ' 24
 יהודה גור-אריה; נתן יונתן; שירי עבודה ומחאה יהודיים ממזרח אירופו מראשית המאה; עמ' 27
 גד אופז; משא קייש; עמ' 31
 זיגמונט פרנקל; קיפוד בבית; עמ' 32
 דינה קטן; שירים; עמ' 35
 ספי שפר; שירים; עמ' 35
 תמר משמר; שירים; עמ' 35
 אמיר גלבע; יחידתי סובבת תועה; עמ' 37
 אלכסנדר פן; אהבה חשמלית; פואמה; עמ' 41
 ריבה רובין; דדי; עמ' 43
 שולמית ספיר; שירים; עמ' 43
 שירלי ליבוביץ; שירים; עמ' 43
 רות צרפתי; יום ולילה ושעות יפות; עמ' 55
 שירה מורגן; שירים; עמ' 55
 יורם גולדהמר; שירים; עמ' 57
 ענת גורל; שירים; עמ' 57
 תמי כץ; שירים; עמ' 57
 נזאר קבאני; לחם חשיש וירח; פואמה; מערבית; שמואל רגולנט; עמ' 60
 עודד פיינגרש; שיר; עמ' 60

מסות ומאמרים

- דנילו קיש; מדוע לאנשים הרצים של וליצ'קוביץ אין ראש?; מסרבת-קראטית; דינה קטן בריציון; עמ' 22
 נסים רג'ואן; זכרונות מחנות-ספרים בבגדאד; מאנגלית; מרים שטיין-גרוסמן; עמ' 28
 אורי ברנשטיין; ללמוד ממנו; עמ' 36
 עוזר רבין; על שיר אחד משירי אמיר גלבע; עמ' 36
 אמיר גלבע; בין שיר לשיר; עמ' 38
 יוחנן ארנון; פגישות עם אצ"ג – קטעים מסדרה; עמ' 38
 מיכאל הרסגור; אספקטים פוליטיים בשירתו של פן; עמ' 42
 חגית הלפרין; יסודות פוסטרויסטיים ואנטי-פוסטרויסטיים בשירת פן; עמ' 40
 שלמה סבירסקי; קהילה ומדינה (פרק מתוך ספר); עמ' 46
 חיים פסח; ביקור חטוף בגן העדן (על גן העדן האבוד לגיוהן מילטון); עמ' 49
 אהרן קומס; עזבונו של פוגל – האוספים וכתבי היד; עמ' 51

משאלים, תגובות

ספרים מומלצים: גילה בלס; הלל ברזל; נורית גוברין; יוסף גורני; נורית זרחי; אסא כשר; גבריאל מוקד; ששון סומך; אוריאל סימון; בועז עברון; יהודה פרידלנדר; עדי צמח; חנוך רון; אניטה שפירא; גרשון שקד.

מדורים קבועים

- אילן ורוני סומך; פופסמורטס; עמ' 59
 זיוה רון; נקודת מבט; עמ' 5

ביקורות ספרים

- יערה בן-דוד על "גיגי אוני" לשולמית לפיד; עמ' 61
 גיורא לשם על "ארץ בחירה" ליאיר הורביץ; עמ' 62
 עמלה עינת על "מוות בגשם" לרות אלמוג; עמ' 62
 ספי שפר על "עם שנים עם רגעים" לרבקה גורפיין-אוכמני; עמ' 63
 חנה יעוז על "השוואה – היבטים היסטוריים" ליהודה באואר; עמ' 65
 מרים איתן על "אורות האבן" ליורגן גוסטבה; עמ' 65
 דבורה קלקין-פישמן על "פדגוגיה של מדוכאים" לפאולו פריירה; עמ' 67
 גיורא לשם על "עצם אל עצמו" לנתן שחם; עמ' 69
 שמואל רפאל על "סביב גופו של היטלר" לאיתמר יעוז-קסט; עמ' 69
 יעקב זילבר על "אחרית כראשית" למשה סנה; עמ' 70

כתב-עת לספרות ולתרבות

שנה 7, מס' 34, סיון-אלול תשמ"ב, יוני-אוגוסט 1982. מחיר 45 שקלים. ת"ד 16452, ת"א.

העורך: יעקב בסר.

חברי המערכת: שמעון בלס, ששון סומך.
עוזר עורך: עמלה עינת.

מועצת מערכת: יצחק אוורבך אורפז, ארז ביטון, גילה בלס, מיכל גוברין, יוסי הדר, א.ב. יהושע, דן פגיס, חיים פסח, יורם קניוק, עוזר רבין, ש. גיורא שוהם, אנטון שמאס.

עיצוב גרפי: יגאל זורע.

המו"ל: אגודת סופרים ואמנים לקידום הספרות והתרבות בישראל – אגודה עותומנית.

בסיוע: משרד החינוך והתרבות, המועצה לתרבות ולאמנות הסתדרות העובדים הכללית, המרכז לתרבות ולחינוך

המערכת והמנהלה: ת"ד 16452 ת"א, טל' 03-456765.

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות; המערכת אינה עונה בכתב על פניות כותבים ואינה מחזירה כתבי יד אם לא צורפה אליהם מעטפה מבולת.

סודר והודפס בדפוס "בארי", קיבוץ בארי.

תמונת השער:

אמנים ביער הראל (תיעוד: ויקטור פרוסטיג)

מימין לשמאל, שורה ראשונה: אהרון צ'צ'יק; חנה שיר; חוני המעגל; שורה שנייה: שרה אינסלר, אתי לב; אוה ובה; יצחק עדי; שורה שלישית: זיוה רון; ניצה פלאנץ; מאיה לוי;

"מפגש הראל"

אירוע אמנותי בטבע שהתקיים בחוהמו"פ ועבר כמעט ללא כל סיקור עיתונאי. מחכה לתור. האמנית חנה שיר, מורה לאמנות שמאחוריה תערוכות רבות, החליטה להוכיח לעצמה ולסוכבים אותה שאשה יכולה להרים פרוייקט מבלי להזקק לממנים, מצנטים, כלי תקשורת, מבקרי אמנות, או אפילו קהל. פשוט לשם תענוג, הנאה מיצירה בחוץ, ובחברותא. 28 אמנים ישראלים, ציירים פסלים וצלמים התאספו בשטח מרוק בין ירושלים לתל-אביב כקילומטר וחצי אחרי קיבוץ הראל בואכה ירושלים, והתחילו להציב את עבודותיהם בשטח. חלק הביאו עבודות מוגמרות ושתלו אותן בטבע וחלקם עבדו עם תונו המקום. אמא אדמה נדיבה וחמה, עשתה דברים לחוש הריח, העין לא שבעה ירוק, והאוזן לא נלאה מציוצים. האוצר של הטבע הכין תערוכה לעילא ועילא ודומה היה שכל התערוכות מיותרת. בכל זאת נמצאו אמנים שעטפו את גזעי העצים בנייר צבעוני (שרה אינסלר, אתי לב, אריה וייס, פרדי פביאן). מי שתלה תפוזים על עצי חרובים (גידי לוי) מי שהפריח בלוניים ענקיים (דורון גזית), מי שטווחה קורי עכביש בין העצים (מאיה לוי) מי שהכין עמוד תליה לחבית דלק (איציק עדי) מי שבאה ממושב "שדות" ישר מהפניו ובנתה בית ארעי ביער (רותי קין), מי שריקדה בשמלה אדומה בתוך מגן דוד (רחל פינקלשטיין) ואפילו מי שהתפשט עירום ועריר מול תלית (חוני המעגל), ללמדכם שאי אפשר לנתק אמנים במעשה אמנותם ממה שסובב אותם, בעיקר בימים הרי גורל. היו שם עוד רבים וטובים שבקשו התערוכות ישירה בסביבה ובמצאיות הפוליטית העכשווית. וכל זה למה בטבע?

כמושג "אמנות בת זמננו" מתקפלים נסיונות חדשים לבקרים לקרב את הציבור הרחב לאמנות שלא כמושגים המקובלים, מוזיאון או גלריה. עבודה בטבע איננה המצאה ישראלית, היא חדרה לארץ כאופן אורגני כהתהלך, בהשפעת מפגשי אמנות בינלאומיים, ומתוך משמעויות חברתיות. אירוע "תל-ח" 80" שאוצרו אמנון ברזל, חידד את התופעה, עורר תגובות, גם לפולמוסים וכעסים, אך גם יצר עובדות חשובות. אמנים רוצים ליצור, עיפים מחנינות ממסדיות, רגוזים על אדישות אוצרים, לא מסוגלים לעמוד במחירי הגלריות. והטבע, סביל מאד, קולט את המציגים, נותן יחס הוגן, אך אליה וקוץ בה. האמן כיצור אנוכי ואכסהביציוניסטי זקוק לקהל. קהל רוצה "שאו", ה"שאו" שניתן לו זקוק לפרושים. כדי לתת פרושים יש צורך באוצרים ומבקרים. כדי להביא אוצרים ומבקרים צריך לעשות "דבר גדול" שעולה הרבה כסף, כמו למשל להביא אמנים אורחים מחו"ל (זה מה שעשו בתל-חי 80). אמנים אורחים קצת מרגיזים אמנים מקומיים אבל זה מעשיר את הפרוייקט. מבקר האמנות הצרפתי או האיטלקי שיקח עמו תיעוד מהאירוע, יתרשם וכתוב אולי בעוד שנה ל"א או ל"ב לבוא ולהציג בארצו, יהיה מי שישמח ויהיה מי שיקלל. את מה שלא עשה הטבע, משלים טבע האדם, הפוליטיקה מחלחלת למפגש החברתי. אין מנוס, והטבע, כמו אותו ממסד אמנותי שוחק, אונס, ומורט. נשאר תיעוד, קטלוג וסיכויים. עוד מעט קט. ומי יזכור את הטבע בכלל?

זו אולי הסיבה שקמו אמנים והחליטו לעשות דברים למען עצמם. משהו טהור, לא תלוי, משהו שבשכל ה"כף" הפרטי, אבל העניין לא "עבד" עד הסוף. מחוץ להנאה הפרטית שכבודה במקומו מונח היה חסר הכוח המשלים, מבקר, אוצר, קהל. אלה לא היו במפגש הנסיוני הקטן שלייד מצפה הראל. והיו שם עבודות נפלאות שעין הציבור לא ראתה ורגל אוצר לא דרכה לידן.

חנה שיר כנראה לא האמינה שכמה אוצרים ומבקרים להם "הדליפה" על דבר האירוע, אכן גיעו. לפיכך דאגה לתיעוד בתצלומים, שקופיות וסרט (ויקטור פרוסטיג, ואמיר בריגיל) והם הם העדים העיקריים למה שהיה. מסקנה, אין חדש תחת השמש, טבע או לא טבע, אמנים עובדים למען עצמם אך גם למען יתועדו, יקוטלגו וימוספרו, אחרת חייהם אינם חיים. וזו אינה בושה. 45

זיוה רון

חתום על "עתון 77" לשנת 1983/1982

לכב' ת"ד 16452, ת"א

הנני מבקש להיות מנוי על "עתון 77" לשנת 1982

שם ומשפחה _____

כתובת _____ טל' _____

מצורף בזה צ'ק על סך 280 שקל כולל משלוח המשוך על בנק _____

חתימה _____ תאריך _____

החותם עד 1.9.82 מבטיח לעצמו מנוי שנתי במחיר הנקוב כולל משלוח.